

המפלגה. ואז תהיה זו מפלגה גדולה, מאד חרת. על כן העדיף לנתק את המגע. אלא שבקצתו זאת העמיד את עצמו בפני סכנה חמורה הרבה יותר — סכנת השתל-טות המוחלטת של ביגיי ונערי על ה-מפלגה. ואומנם, אם תינצל מפא"י מתבוסה יטהרו אותה הביגיסטים מאנשי לבון. על כן באה ההתעוררות של אנשי בשנה. הם החמיצו את המועד להכריע בקרב הפנימי על השלטון: עתה הם ממהרים, פן יחמיצו את המועד של קרב-ההנהגה האחרון, בתוך מפלגה בה שולטים אויביהם.

הבחירות

אות הזמן

הסערה באולם הדחוס של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב הגיעה לשיאה. האיש ש-עמד על בולן העדים החליף צעקות ש-אנשים באולם. הסיגור והקטיגור צרחו זה על זה בנימת-קול גבוהה, כשהסיגור אף מלחה את עצמו במהלומות אגרופו על שול-חנו של השופט המחוזי, הדי"ר יוסף לם. לבסוף פקעה סבלנותו של השופט החיי-כני לם. הוא הרעים בקולו על הניצים: "אני אאסור את כולכם! אם מישהו יפתח את הפה, ילך לבית-הסוהר עד אחרי הבחירות!"

תימונים נגד תימונים. הגורם שהצי-ליח לעורר התרגשות בלתי-רגילה זו, היתה אות אחת: האות למד.

הדבר החל כאשר החליטה המפלגה ה-ליבראלית לבחור לעצמה את האות הרא-שונה של שמה, כסמל-בחירות ואות-קלפי.

לפתע התברר כי אין זה פשוט כל כך לבחור אות למפלגה. מפא"י הרימה קול

לבון

אחרי ניתוק המגע — קרב הגנה

צעקה, כאשר החלה המפלגה הליבראלית להבליט את האות במודעותיה, עוד לפני שחוק הבחירות תחיר לה זאת.

יריבותיה של המפלגה החדשה החליטו עתה להשקות עליה את דרכה לבחורים, עוד בלשבים הראשונים. לליבראלים נודע כי מתארגנת קבוצה של יוצאי-תימן המת-כוננים להגיש רשימה לבחירות, והרוצים לתבוע לעצמם, אף הם, את האות למד.

אילו היה נוצר מצב כזה, היתה הרשימה התימנית מקבלת זכות עדיפות על הלמד, כיון שאות זו ייצגה בבחירות קודמות את רשימת התאחדות התימונים. הליבראלים פעלו במהירות. משה מקייטין, קבלן רחובותי, המשמש גם כיושב-ראש התאחדות התימונים, מופיע במקום ה-26 ברשימת ה-מועמדים של הליבראלים. עתה הגיש מקייטין לבית-המשפט בקשה, בשם התאחדות התי-נים לצו מניעה, למנוע מאת ארבעת מארגי-ני רשימת התימונים להופיע בשם התאחדות התימונים ולבקש את האות למד.

כמו בכדורגל. פרקליטו של מקייטין, עורך-הדין אברהם תורי, העלה טענת חי-זוק: בתקנון כתוב שאם היושבי-ראש מצט-רף למפלגה, אפשר לפטר. מאחר שמקייטין טרם פוטר, הוא ראוי לייצג את התאחדות. מאחר ששניים מאנשי הרשימה התימנית, בני-ציון יהודאי ויעקב סולמי, הם עסקני-כדורגל המייצגים את קבוצת שמשון ובני-יהודה ניסה השופט לתבוע שהיה בזמנו

נשיא התאחדות הכדורגל, להסביר להם את המצב במונחי-המישחק: "אם הקבוצה שלכם מחליטה לא להופיע למישחק", אמר, "הרי אין אתם יכולים, בתור שחקנים בודדים, להופיע למישחק לבד". עם זאת, לא גילה לאם כל נטיה להכריע בבעיה מפלגתית, העדיף להעביר את ההכרעה לחזקת הבחיר-רות, הכתיב למזכירו, אף הוא כדורגלן, שוער בני יהודה בני-ציון בעיאר, החלטה הדוחה את בקשתו של מקייטין.

אף-על-פי-כן יצא מקייטין מנצח. כי ה-שופט לאם קבע בהחלטתו: "איני סבור כי המשיבים רשאים להופיע בשם התאחדות, אולם הפוסקת בעניין זה חייבת להיות וע-דת בחירות מרכזית". אחרי החלטתו, הודרו הליבראלים והגישו את רשימת מועמדיהם בין ארבע הרשימות הראשונות שהוגשו לחזקת הבחירות. התעלומה הגדולה נשארה: מי עמד מ-אחורי התימונים שרצו לגוול מהליבראלים את האות שבוחרו? מקייטין סבור כי היתה זו מפא"י. צעק הוא בבית המשפט: "אני הפסדתי 30 אלף לירות מכספי עבור רשימת ההתאחדות בבחירות הקודמות! אתם רוצים למכור את ההתאחדות בעד בצע כסף!" עם זאת, נראה שלא מפא"י בלבד התכווה לשים רגל לליבראלים. שניים מהנתבעים ידועים כאנשי חירות מושבעים.

תל-אביב

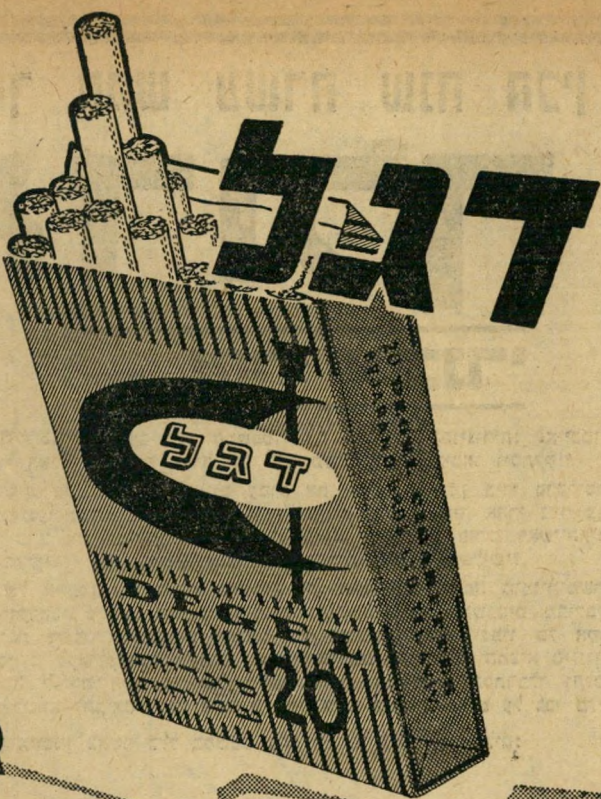
מידבר של מלט

ברחוב גרונוברג עקרו פועלים את שרידי-העצים מפנית-הירק האחרונה שנותרה לפלי-טה באיזור המסחרי האפור של תל-אביב. אותה שעה עצמה ישבו נציגי העירייה חתמו בראשי-יבות על הסכם עם חברת בתי-המלון האמריקאית הילטון. לפיו יוקם מלון על שטח מחנה יונה, ליד גן העצמאות. תוכנית זו היתה מתבצעת מיד, אלולי עיכוב זמני: אחד ממשרדי הממשלה מסרב לחסל את מחנה ההתעמלות שעל שפת-הים. לא היו אלה פעולות מבודדות. בעוד נודע שטח מחנה יונה בתוכנית בניין העיר להיות חלק מגן העצמאות, דנו עתה מחלקות העירייה השונות בהצעותיהם של מספר בעלי-מלון פרטיים שביקשו רישון בנייה עבור מלונותיהם המיועדים, על שטחים ש-נודעו, אף הם, להות חלק מן הגן הציבורי. כך אירע שמשם בשעה שדוברי מרדכי נמיר פתחו במקלה קולנית, המשבחת את שפורי-פני-העיר הקיימים והמיועדים, כביכול, עסקו פקידיו במרץ בעקירת שרידי-הירק המרעננים את תושבי העיר הדחוסה.

ממון במקום אוויר. בערי העולם מקפידות העיריות לשמור לעצמן, ואף לק-נות, שטחי-קרקע המשמשים "ריאות ירוקות" לשטחים הבנויים. תל-אביב של נמיר, לבדה, הולכת בדרך ההפוכה: היא מוכרת שטחים החייבים לשמש כגני-ציבור, על-מנת להפכם למושב שיכונים אולטרה-מודרניים לבעלי-יכולת מרובה ולמנהלי מפעלים הסדרותיים. אחת הדוגמאות הבולטות: משטחי בית-החולים העירוני על-שם איכילוב. תוכנית בית-החולים הכילה קרקעות שהשתרעו מ-שדרות המלך דויד ועד לרחוב אלרודורב. השטח הרב בין בניין בית-החולים עצמו וגבול שטח המיגרש נודע לשמש גן-ציבורי. בשקט ובסודיות, הפעילו אנשי נמיר תוכנית בת שני שלבים לחיסול הגן הציבורי רי העתידי. קודם כל נמכרה מחצית המיג-רש, בנימוק כי עומדים לסלול במקום כביש-רחוב שלא עבר בו קודם. בימים אלה מכרה העירייה גם את חלקו השני של מיגרש-הציבור, העבירה אותו לידי סוחר בונה. החברה ההסתדרותית הבנה בו דירות פאר עבור מנהלי מחלקות ומפעלים שלה, בבנייני שיכון בני חמש, שש ועשר קומות.

חיסול רצועת-הירק. בצד הגנבת הבדלי רמת-החיים, עוסקת העירייה בש-קידה, בחיסול תוכנית הרצועה הירוקה שעל חוף-הים. תחילה, חסמה העירייה את הגישה לנמל, על-ידי התרת הקמתו של מלון שרתון.

מלון שרתון חוסם את גן העצמאות מצידו הצפוני. וזהו רק ההתחלה. לאחר חתימת ההסכם עם חברת הילטון, ייחסם הגן גם בדרום, יתר את הרצועה הירוקה המיועדת. בישיבת ועדת האדריכלים שדנה בדבר, טען אחד מפקי העירייה הבכירים שלדעתו, "הרבה יותר יפה לראות את הים בין בנייני-ענק של בתי-מלון מאשר משטח חשוף דוגמת גן העצמאות". הערה חתמת זו מרמזת, יותר מאלף הצהרות, כי בסופו של דבר, ייהפכו כל שיטחי-הציבור לאיזורי-מסחר צחיחים. במקי-רה כזה ימצאו בני תל-אביב עצמם כלואים בין בנייני-ענק, יצטרכו להסתפק במידבר של מלט דוגמת שטחי-החנייה האפורים של היכל התרבות, תל-אביב.

עגולות ושטוחות
שתיהן באריזה כפולה

הסיגוריה העממית במחיר עממי
20 סיגורים 37 אגורות

למדו שפות

עברית * אנגלית
צרפתית * גרמנית
קורסי קיץ בכל השעות

קורסים מזורזים למבוגרים
עזרה לתלמידי בי"ס יסודיים ותיכונים

ברליץ - BERLITZ

תל-אביב נחלת בנימין 2 טלפון 62347

